

Перші вишиванки українських міністрів: урядова добірка

21.5.2026 - | Ministerstvo kultury ta informpolityky

Якими були перші вишиті сорочки українських міністрів? До Дня вишиванки Міністерство культури України зібрало особисті історії урядовців про їхні перші вишиванки — речі, які для багатьох стали символом родини, пам'яті та української ідентичності ще з дитинства. Читайте історії.

Оксен Лісовий, Міністр освіти і науки України:

«Коли у мене з'явилася перша вишиванка, сьогодні вже не пам'ятаю. Але перше фото у вишиванці й вишитому кептару зроблене ще у 1973 році, коли мені був лише рік. Цей кептарик моєї мамі подарувала українська дисидентка Оксана Мешко. І він досі зберігається в мене вдома. Його носили обоє моїх синів у тому ж віці, що й я колись. Дуже сподіваюся, що ця річ і надалі передаватиметься в нашій родині. Для кожної нації важливо мати засоби розпізнавання «свій» — «чужий», а етнокультура, частиною якої є український вишитий одяг, є одним із таких засобів».

Тетяна Бережна, Віцепрем'єр-міністерка з гуманітарної політики України — Міністерка культури України:

«У своїй першій вишиванці я пішла в перший клас. Вона була особливою, бо поєднувала вишиту частину на полотні та елементи, зв'язані гачком.

У ній дуже тонко переплелися дві частини моєї родинної історії. В'язані елементи — з Чернігівщини та Полтавщини, звідки родом мама. А вишиті гуцульські мотиви — вже частина татової лінії.

У нашій родині вишиванка завжди була частиною найважливіших моментів життя: хрестин, свят, недільних походів до церкви. Вишиванки постійно носила і моя бабуся — зв'язкова УПА з позивним «Бджілка». Тож вишиванка завжди нагадує мені, звідки я, ким я є і що маю берегти і передавати далі своїй донечці».

Олексій Кулеба, Віцепрем'єр-міністр з відновлення України — міністр розвитку громад та територій України:

«Свою першу вишиванку я отримав у подарунок на весілля від дружини. Ношу її до сьогодні, це важлива і символічна річ для мене. Бо у вишиванці завжди є щось дуже особисте — родинне, історія, символи, які передаються далі. Дуже цінно, що сьогодні вишиванка стала по-справжньому популярною, особливо серед молоді. Ми зберігаємо, переосмислюємо культуру, осучаснюємо, робимо впізнаваною у світі та близькою для нового покоління. Це важливо. У нас у родині вже теж багато вишиванок, наші діти вже ростуть із розумінням, що цей одяг є частиною їхньої ідентичності. Для них це природньо — вдягати українське, знати свої традиції та пишатися ними».

Олексій Соболев, Міністр економіки, довкілля та сільського господарства України:

«У моєї шафі перша вишиванка з'явилася після Революції Гідності. Це був перший рік після тих подій, і захотілося мати собі щось традиційне, українське, ближче до тіла. Купив її сам

у одного з київських виробників — вона була нестандартного на той час синього кольору. Зараз маю вже цілу колекцію з п'яти вишиванок. І хоча улюбленою тепер стала біла із золотою вишивкою, перша, синя, все одно особлива.

Сьогодні вишиванка для мене стала частиною буденного життя. Одягаю її на публічні заходи, беру із собою за кордон, а влітку можу просто носити на вихідних — бо це і красиво, і зручно.

А ще вишиванка — це про родину. Дуже люблю наші великодні й різдвяні фото, коли вся сім'я збирається разом у різнобарвних традиційних сорочках. От і День вишиванки люблю саме за цю атмосферу: коли навколо всі святкові, усміхнені й є відчуття чогось дуже спільного».

Денис Улютин, Міністр соціальної політики, сім'ї та єдності України:

«Мою першу вишиванку подарували батьки дружини ще на початку нашого подружнього життя. Відтоді вишиванки стали частиною повсякденного життя нашої сім'ї — і донька, і ми з дружиною носимо їх не лише на свята чи особливі дати. Це наш спосіб самоідентифікації, бо тренди приходять і йдуть, а вишиванка для українців — це значно глибша історія.

Зараз маю вже з десяток вишиванок, і майже з кожною пов'язані окремі люди чи спогади. Одну з них, особливо цінну для мене, отримав у подарунок у Запоріжжі під час першого регіонального відрядження на посаді міністра».

Андрій Сибіга, Міністр закордонних справ України:

«Моя головна вишиванка, як і у багатьох українців, з'явилася завдяки мамі. І, мабуть, саме тому вона завжди буде для мене особливою. А з часом помічаєш, як ця традиція просто переходить далі, і в твоєму житті з'являється вишиванка від сестри, дружини чи доньки.

Для українців кожна вишиванка має своє виняткове значення, незалежно від того, перша вона чи ні, більше того, вишиванка є чимось набагато глибшим та більш значущим, аніж просто одяг. Це про пам'ять, про зв'язок між поколіннями і про речі, які залишаються з тобою незалежно від того, де ти є. Особливо в умовах війни усвідомлюєш цінність таких, здавалося б, простих і даних речей, як мова, культура та традиції. Тому зараз українське стало не просто символом ідентичності, а символом стійкості.

Мабуть, у цьому і є її справжня сила. Вишиванка не потребує зайвих слів та пояснень. Вона просто нагадує, хто ми є і за що боремося».

Наталія Калмикова, Міністерка у справах ветеранів України:

«Моя перша вишиванка з'явилася ще в ранньому дитинстві. Пам'ятаю, як мама завжди одягала усіх нас у вишиванки на важливі свята — це була особлива сімейна традиція, сповнена тепла, любові й поваги до української культури.

У нашій родині поєдналися різні культури й коріння, але саме вишиванка завжди залишалася символом єдності, родинної пам'яті та української ідентичності. Вона про те, що незалежно від того, де твоє коріння, — любов до України проявляється у щоденних цінностях, традиціях і повазі до свого.

Сьогодні я із задоволенням одягаю вишитий одяг — як у важливі дні, так і в повсякденному житті. Особливо цінно носити речі, створені ветеранськими бізнесами. Бо це не просто

одяг — це історія людей, які пройшли війну, повернулися та продовжують творити, працювати, розвивати українську культуру й вкладати у свої вироби силу, досвід та любов до країни.

Для мене вишиванка сьогодні — це про пам'ять, стійкість, родину та нашу спільну українську силу».

Олександр Борняков, т.в.о. Міністра цифрової трансформації України:

«Вітаю усіх українців з Днем вишиванки! Свою першу вишиванку я придбав у 2013 році у Львові. Ми з друзями просто гуляли старими вулицями, і на невеличкому ринку я побачив чорну сорочку з неймовірно красивою вишивкою. Вона сподобалася одразу. Настільки, що відразу одягнув, і ми продовжили нашу прогулянку містом вже так. Відтоді мій гардероб вишиванок збільшувався, але ця сорочка залишається особливою».

<https://mincult.gov.ua/news/pershi-vyshyvanky-ukrayinskyh-ministriv-uryadova-dobirka>